

عنوان مقاله:

هندسه فضایی اجتماعی محیطهای یادگیری در اسلام

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی نخبگان عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

ساجده میرشجاعان - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه هنر اسلامی تبریز

مینو قره بیگلو - استادیار دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه هنر اسلامی تبریز

احد نژادابراهیمی - استادیار دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه هنر اسلامی تبریز

خلاصه مقاله:

آموزش زیربنای ساخت جامعه‌های سالم است و عوامل مختلفی همچون استاد، دانشجو، منابع علمی و فضای آموزشی در کیفیت آن دخیل هستند. در این میان عوامل مربوط به محیط آموزش از اهمیت قابل ملاحظه‌ای برخوردار است، تا جایی که در ادبیات معماری، فضای آموزشی معلم دوم خوانده می‌شود. مساجد اولین مکانهای آموزش اسلامی علوم بودند. تا قرن چهارم هجری مدارس و مساجد به صورت واحد عمل کرده تا جایی که گاه از آنها با عنوان دانشگاه یاد میشد مانند جامع بصره یا کوفه، بعدها مدارس در کنار مساجد ساخته شده و در زمان حال به صورت کاملاً مجزا قرار گرفته و ایفای نقش میکنند. فاصله‌گرفتن فضاهای آموزشی از مدارس اسلامی و بروز رفتارهای متناسب با نیاز محیط آموزشی منجر به تغییر هندسه فضایی مدارس در طی زمان و مکانهای متفاوت شده است، آنچنان که هر جز از اجزای فضای یادگیری برای پاسخگویی به رفتاری اجتماعی ایجاد شده یا تغییر شکل داده است. با تغییر نگرش نسبت به جایگاه آموزش در دنیای معاصر این سوال مطرح است که جایگاه معماری در ایجاد فضایی برای آموزش اسلامی علوم کجاست؟ به عبارتی دیگر رویکرد آموزش مبتنی بر آموزه‌های اسلامی، منجر به گزینش چه معیارها و مؤلفه‌های هندسه فضایی اجتماعی در طراحی مراکز آموزشی می‌گردد؟ در این پژوهش با - شناخت ماهیت و معیارهای آموزش اسلامی به بررسی عناصر فضایی کارکردی مدارس با روش تحلیلی تاریخی پرداخته شده است. در نهایت سعی شده تا با تحلیل مولفه‌های هندسی فضا و رفتارهای صورت گرفته در محیط یادگیری، تاثیر این عوامل را در کالبد فضایی مدارس سنجیده و براساس آن راهکاری برای فضاهای آموزشی اسلامی امروز ارائه داد.

کلمات کلیدی:

آموزش اسلامی، فضای آموزش اسلامی، هندسه مدارس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/530530>

